

Sygn. akt I C 575/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Toruń, dnia 19 czerwca 2018r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Łożyńska

Ławnicy: -----

Protokolant: sekretarz sądowy Paweł Derdzikowski

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2018r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko D. K.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanej D. K. na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 97.592,62zł. (dziewięćdziesiąt siedem tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt dwa złote 62/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 kwietnia 2017r. do dnia zapłaty.

2. Zasądza od pozwanej D. K. na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 4.837,00zł. (cztery tysiące osiemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu poniesionych przez powoda kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00zł. (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Hanna Łożyńska

I C 575/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym domagał się zasądzenia od pozwanej D. K. kwoty 97.592,62zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych (k. 3-5).

W uzasadnieniu powyższego powód podniósł, że pozwana posiada wymagalne zadłużenie z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 11.03.2016r. w wysokości 97.592,62zł. Mimo wezwania pozwanej do zapłaty w/w kwoty, D. K. nie spłaciła zadłużenia. Powód podał, że na wymagalne zadłużenie pozwanej składają się:

- niespłacony kapitał w kwocie 94.546,47 zł,
- odsetki umowne w kwocie 1.997,83 zł.
- odsetki od zobowiązania przeterminowanego w kwocie 1.048,32 zł,

Wszystkie te kwoty łącznie składają się na kwotę 97.592,62 zł. Roszczenie stało się wymagalne w dniu 16.03.2017r.

W dniu 20.04.2017r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanej D. K. zapłatę na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwoty 97.592,62zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10.04.2017r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.822,99zł. tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 6).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 9-10), pozwana zaskarżyła ten nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Motywuując powyższe, pozwana podniosła, że nigdy nie otrzymała wydanego w sprawie nakazu zapłaty, gdyż co najmniej od lipca 2016r., na stałe przebywa poza granicami kraju. O nakazie zapłaty dowiedziała się dopiero po założeniu konta w (...). Odnosząc się do żądań powoda, pozwana wskazała, że powód nie udokumentował należycie roszczenia, nie udokumentował też legitymacji czynnej i biernej, nie wykazał istnienia roszczenia zarówno co do zasady jak i wysokości.

Postanowieniem z dnia 19.09.2017r. (k. 19) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Toruniu). Postanowieniem z dnia 15 marca 2018r. (k. 88), Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie o sygn. I C 1857/17 stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Toruniu, gdzie została ona zarejestrowana pod sygnaturą IC 575/18.

W odpowiedzi na pozew (k. 65-66) pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko, wskazując, że roszczenie powoda jest nienależne i bezzasadne. Pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy pożyczki, niemniej w jej ocenie z żadnych dokumentów przedstawionych przez powoda nie wynika, że umowa została wykonana przez powodowy bank. Podniosła, że umowa została zawarta pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji kredytowej, z kolei powód nie wykazał, że taką decyzję wydał. Pozwana podkreśliła, że przed wypowiedzeniem umowy, powód nie wezwał pozwanej do zapłaty, zaś samo wypowiedzenie umowy nie zostało podpisane przez osobę do tego upoważnioną.

Sąd ustalił co następuje:

D. K. w dniu 11.03.2016r. zawarła z (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. umowę o kredyt konsolidacyjny nr (...). Na podstawie tej umowy, Bank udzielił pozwanej kredytu w wysokości 97.691,86 zł. przeznaczonego na:

1. potrzeby konsumpcyjne kredytobiorcy – 2 000,00 zł,

2. spłatę zobowiązań kredytowych kredytobiorcy z tytułu:

- umowy kredytu Kredyt niecelowy oraz studencki, na rachunek prowadzony w Banku (...) S.A. w wysokości 73. 396,00 zł.

- umowy kredytu Kredyt na zakup towarów, usług i papierów wartościowych w (...) Bank (...) S.A. w wysokości 7.664,00 zł.

- umowy kredytu Kredyt niecelowy oraz studencki w Banku (...) S.A. w wysokości 955,00zł. plus zapłatę kosztów kredytu (13. 676,86 zł).

Według § 1 ust. 4 umowy, pozwana zobowiązała się przyznaną kwotę kredytu spłacić wraz z należnymi odsetkami umownymi w 120 równych ratach kapitałowo-odsetkowych płatnych nie później niż do 10 –tego dnia każdego miesiąca zgodnie z terminami i wysokością określonymi w harmonogramie spłat. W § 1 ust. 6 zastrzeżono, że uruchomienie środków kredytu jest jednoznaczne z podjęciem pozytywnej decyzji kredytowej oraz spełnieniu warunków do uruchomienia wynikających z decyzji kredytowej. W § 9 ust. 1 ustalono 30-sto dniowy okres wypowiedzenia, natomiast w ust. 3 strony zastrzegły, że jeżeli Kredytobiorca zalega ze spłatą dwóch kolejnych rat

kredytu, Bank pisemnie wzywa Kredytobiorcę do zapłaty. Gdy należności nie zostaną uregulowane w ciągu 7 dni od daty odbioru wezwania do zapłaty, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę.

(dowód: umowa kredytu k. 37-41, dyspozycja uruchomienia pożyczki k. 78, oświadczenie pozwanej k. 79; historia rachunku kredytowego k. 100)

Pozwana D. K. przestała spłacać kredyt w 2016r. W związku z tym powodowy Bank wezwał pozwaną pismem z dnia 29.11.2016r. do zapłaty zaległości w spłacie kredytu w kwocie 1.976,17zł. w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy nr (...) wraz z żądaniem natychmiastowej spłaty całości zobowiązania.

Z powodu niedotrzymania warunków umowy i nieuregulowania zaległości, pismem z dnia 30.12.2016r. powodowy Bank wezwał pozwaną do dokonania w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, spłaty należności w kwocie 2.993,00zł. Powodowy Bank poinformował pozwaną o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. W przypadku nieskorzystania z tego uprawnienia, powodowy Bank wypowiada umowę pożyczki nr (...) z zachowaniem 30- dniowego okresu wypowiedzenia.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 77, warunkowe wypowiedzenie umowy k. 42, potwierdzenie wysłania k. 43, historia rachunku kredytowego k. 82; pełnomocnictwo k. 80-81)

W związku z nieuregulowaniem przez pozwaną zaległości z tytułu kredytu, Bank pismem z dnia 21.03.2017r. wezwał D. K. do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania, wymagalnego zadłużenia z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 11.03.2016r. które na dzień 20.03.2017r. wyniosło 96.867,42zł. w tym: kapitał – 94.546,47zł, odsetki umowne – 1997,83zł, odsetki karne – 323,12 zł pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 45, dowód wysłania k. 46,)

Powodowy Bank dnia 10.04.2017r. sporządził wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. w W., w którym stwierdził, że w jego księgach figuruje wymagalne zadłużenie dłużnika D. K. z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 11.03.2016r. i wynosi **97.592,62zł**. Na to wymagalne zadłużenie składa się:

- należność główna (niespłacony kapitał) w kwocie **94.546,47zł**.
- odsetki umowne w kwocie **1.997,83zł**.
- odsetki od zobowiązania przeterminowanego w kwocie **1.048,32zł**.

(dowód: W. z ksiąg banku k. 44)

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz dokumentów przedłożonych przez powoda, które nie zostały ani skutecznie zakwestionowane, ani skutecznie podważone przez pozwaną.

Na mocy z art. 230 k.p.c. Sąd uznał za bezsporne te okoliczności faktyczne przytoczone w pozwie oraz dalszych pismach procesowych, którym pozwana D. K. nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Za wiarygodne Sąd uznał zarówno wszystkie dokumenty urzędowe jak i prywatne, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego, co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 k.p.c. – nie zostały podważone.

Ciężar dowodu zasadności roszczenia i jego wysokości spoczywa na stronie, która go dochodzi (art. 6 k.c.). Nie jest to jednak jedyna zasada rządząca postępowaniem dowodowym. Skuteczne podniesienie zarzutu przez pozwanego także bowiem wymaga aktywności, w tym, aktywności dowodowej.

Przechodząc do rozważań prawnych należy wskazać, iż pozwana D. K. jest podmiotem zobowiązanym z tytułu zawartej w dniu 11 marca 2016r. z (...) Bankiem S.A. w W. umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...).

Pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia przedmiotowej umowy, niemniej kwestionowała wykonanie tej umowy przez powodowy Bank.

Zgodnie z art. 720 § 1kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Jeżeli umowa pożyczki jest odpłatna (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie) biorącego pożyczkę obciąża także powinność zapłaty dającemu odpowiedniego wynagrodzenia (w praktyce bankowej zwykle w postaci tzw. rzeczywistego oprocentowania pożyczonej sumy).

Na pozwanej ciąży obecnie dwa obowiązki: zwrotu pozostałej pożyczonej kwoty brutto oraz zwrotu odsetek.

Z § 1 ust. 4 umowy zawartej w dniu 11 marca 2016r. pomiędzy pozwaną a (...) Bankiem S.A. w W. wynika, że kwotę udzielonego kredytu Kredytobiorca zobowiązuje się spłacić wraz z należnymi odsetkami umownymi w 120 równych ratach kapitałowo-odsetkowych płatnych nie później niż do 10 –tego dnia każdego miesiąca. Z § 4 wynika, że spłaty rat, Kredytobiorca będzie dokonywać zgodnie z terminami i wysokością określonymi w doręczonym aktualnym harmonogramie spłat.

W dalszej części tej umowy zastrzeżono, że umowa jest zawarta pod warunkiem zawieszającym wydania pozytywnej decyzji kredytowej, poprzedzonej pełną weryfikacją i potwierdzeniem zgodności wszystkich danych zgłoszonych przy składaniu wniosku. Z kolei z § 1 ust. 6 wynika, że uruchomienie środków kredytu jest jednoznaczne z podjęciem pozytywnej decyzji kredytowej oraz spełnieniu warunków do uruchomienia wynikających z decyzji kredytowej.

W § 3 ust. 1 przedmiotowej umowy, powodowy Bank zastrzegł sobie prawo obciążenia Kredytobiorcy kosztami powstałymi w wyniku niewywiązania się Kredytobiorcy z postanowień umowy, w szczególności m.in. odsetkami karnymi od zadłużenia przeterminowanego. Z dalszych zapisów umowy wynika, że odsetki od zadłużenia przeterminowanego naliczane są od dnia, w którym spłata należności miała nastąpić do dnia poprzedzającego jego spłatę.

W § 9 ust. 1 ustalono 30-sto dniowy okres wypowiedzenia, natomiast w ust. 3 § 9 strony zastrzegły, że jeżeli Kredytobiorca zalega ze spłatą dwóch kolejnych rat kredytu, Bank pisemnie wzywa Kredytobiorcę do zapłaty. Gdy należności nie zostaną uregulowane w ciągu 7 dni od daty odbioru wezwania do zapłaty, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę. Od następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia, całe zobowiązanie z tytułu udzielonego kredytu staje się wymagalne i traktowane jest jako zadłużenie przeterminowane.

W § 9 ust. 6 zapisano, że jeżeli Kredytobiorca opóźnia się ze spłatą kredytu, Bank wzywa Kredytobiorcę do dokonania spłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania. Jeżeli należności nie zostaną uregulowane w całości w wyznaczonym terminie, jak również w sytuacji, w której złożony przez Kredytobiorcę wniosek o restrukturyzację zadłużenia zostanie odrzucony, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę.

Sąd doszedł do przekonania, że postępowanie powoda było prawidłowe.

Powód dochodząc od pozwanej kwoty 97.592,62zł. wykazał, że zawarł z nią umowę kredytu konsolidacyjnego oraz, że wezwał pozwaną do zapłaty, a następnie złożył jej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Również wysokość dochodzonej sumy, w tym odsetek, nie budziła wątpliwości. Pozwana nie zgłaszała w tym zakresie żadnych konkretnych zarzutów, natomiast historia operacji finansowych w pełni potwierdza zasadność zgłoszonych pretensji.

W toku procesu pozwana stała na stanowisku, że roszczenie powoda było bezzasadne. W pierwszej kolejności pozwana podniosła zarzut, że umowa o kredyt zawarta była pod warunkiem zawieszającym uzyskania pozytywnej decyzji kredytowej, natomiast powodowy Bank nie wykazał, że taką decyzję wydał. Z zapisów umowy o kredyt konsolidacyjny

nr (...) wynika, że uruchomienie środków kredytu jest jednoznaczne z podjęciem pozytywnej decyzji kredytowej oraz spełnieniu warunków do uruchomienia wynikających z decyzji kredytowej. Nie budzi wątpliwości, że przedmiotowy kredyt został uruchomiony, co wynika m.in. z historii rachunku kredytowego (k. 82, 100). Powodowy Bank dokonał pełnej weryfikacji i potwierdził zgodność wszystkich danych zgłoszonych przy składaniu wniosku o kredyt, a w konsekwencji wydał decyzję pozytywną, w efekcie czego, doszło do podpisania umowy o kredyt. Wydaje się logicznym, że gdyby powód wydał decyzję negatywną, to strony nie podpisałyby przedmiotowej umowy. Niemniej jednak, powód dysponuje podpisaną przez pozwaną umową kredytu i przedstawił zestawienie operacji finansowych dokonywanych przez pozwaną, które uzasadnia żądanie co do wysokości. Na uznanie nie zasługuje także argument pozwanej, że kredyt miał być udzielony na spłatę pożyczek o nieustalonych numerach na nieokreślone konta bankowe. W aktach sprawy znajduje się jednak dyspozycja uruchomienia kredytu nr (...), w treści której jednoznacznie zostały wskazane numery rachunków bankowych, na jakie ma nastąpić spłata zadłużenia oraz oświadczenie pozwanej o numerach rachunków i wysokości rat (k. 78-79).

Sąd wprawdzie zgodził się z pozwaną, że wyciąg z ksiąg bankowych nie jest dokumentem urzędowym i ma znikomą wartość dowodową, skoro jest tylko oświadczeniem wiedzy powoda, jednak nie można tracić z pola widzenia faktu, że powodowy Bank nie ograniczył się wyłącznie do przedłożenia wyciągu. Jak wcześniej wspomniano, powód złożył do akt dyspozycję uruchomienia kredytu, umowę i historię operacji bankowych. Przeprowadzenie przez powoda określonych dowodów, w szczególności dowodów z dokumentów, wymaga aktywności pozwanej, w szczególności zgłoszenia konkretnych, precyzyjnych zarzutów. Jeśli zaś w grę wchodzi obliczenia, pozwana winna wskazać, w którym miejscu są one nieprawidłowe. D. K. poza zaprzeczeniem twierdzeniom powodowego Banku, nie obaliła dowodów oferowanych przez powoda.

Na uwzględnienie nie zasługiwał także zarzut pozwanej, że wypowiedzenie umowy nie odniosło skutku uwagi na brak umocowania jego autorów do działania w imieniu powodowego Banku. Strona powodowa złożyła bowiem udzielone im pełnomocnictwa. Na marginesie należy tylko zauważyć, że pełnomocnictwo może być udzielone w dowolnej formie, w tym także ustnie, czy przez czynności faktyczne.

W dalszej kolejności pozwana podnosiła, że wypowiedzenie umowy było bezskuteczne, ponieważ powodowy Bank winien był uprzednio wezwać pozwaną do zapłaty, czego nie uczynił, a ponadto, warunkowe wypowiedzenie umowy jakie pozwanej złożył powód jest niejednoznaczne, w konsekwencji czego, kredyt – jeśli nawet zostałby uruchomiony - nie byłby wymagalny na dzień składania pozwu.

Jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych (art. 75c ust. 1 prawa bankowego), a w wezwaniu, o którym mowa, informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania wniosku o restrukturyzację zadłużenia (art. 75c ust. 1 prawa bankowego).

Wbrew twierdzeniom pozwanej, powodowy Bank nie uchybił obowiązującemu prawu. W grudniu 2016r. wezwał bowiem pozwaną do zapłaty zaległego zobowiązania, określił jej termin 14 dni na spłatę długu i pouczył o możliwości restrukturyzacji długu, zaznaczając, że w przypadku nieskorzystania z przysługujących uprawnień, wypowie pozwanej przedmiotową umowę pożyczki.

Wypowiedzenie umowy pożyczki miało charakter warunkowy, tzn. tworzyło zarazem dla pozwanej możliwość doprowadzenia do kontynuacji stosunku kredytowego na dotychczasowych warunkach przy założeniu, że będzie ona spłacać istniejące zadłużenie w pełnym zakresie. Co więcej, w tym celu, powodowy Bank poinformował jednocześnie pozwaną o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. W ocenie Sądu udowodnione zostało, że umowa kredytu została wypowiedziana pismem banku z dnia 30 grudnia 2016 r., przy czym z materiału sprawy nie wynika, iż pozwana złożyła wniosek o restrukturyzację zadłużenia w terminie określonym w piśmie z dnia 30 grudnia 2016 r. W określonym terminie, nie uregulowała także zaległości. W dodatku warunkowe wypowiedzenie umowy, poprzedzone było odpowiednim wezwaniem pozwanej do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy (np. wezwanie z dnia 29.11.2016 r. k. 77).

W ocenie Sądu, dokonując wypowiedzenia umowy (...) Bank SA skorzystał z zapisu umowy zawartej przez strony. Strony ustaliły jaki jest skutek niewywiązywania się z obowiązku spłaty rat przez kredytobiorcę. Zdaniem sądu spełnione zostały postanowienia z § 9 umowy pozwalające dokonać wypowiedzenia.

Z tych względów orzeczono jak w pkt. 1 wyroku. O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu, na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c. Stanowi on bowiem, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wysokość odsetek reguluje przepis art. 481 § 2 k.c., który stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

O kosztach w pkt. 2 wyroku orzeczono na mocy art. 98 k.p.c. Pozwana przegrała sprawę i dlatego w całości ponosi koszty postępowania, na które składa się opłata od pozwu w kwocie 1.220,00zł. uiszczona do Sądu Rejonowego w Lublinie, a ponadto opłata skarbową w kwocie 17,00zł. od pełnomocnictwa i kwota 3.600zł. tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika